

gelse. Frygtløs kæmpede hun for sin Overbevisning, og sejrede den end ikke paa alle Omraader. saa har hun dog udrettet meget for Sagen og er endnu stadig en Autoritet paa dette Omraade. Det er hende, som har indført den rene Talemetode, og hendes Skole paa „Højen“ var en Mønsterskole. Men hendes Helbred havde lidt under det strenge Arbejde, flere Gange blev hun angreben af Sygdom, og 1895 trak hun sig tilbage for at give Plads for yngre Kræfter. Hvide fandt hun i sit lille fredelige Hus i Briskeby. Paa mange Maader er hun fremdeles knyttet til de døde. Hendes første lille Elev, der tidlig mistede sine Forældre, beholdt hun som sin egen. I flere Aar styrede den unge Pige Huset for Fru Rosing; men nu er hun, Frk. Josefa Wiger, Husbestyrerinde i „Hjemmet for gamle forsømte døve“ oprettet af den luteriske Indremission. — Af og til giver Fru Rosing Kursus for tunghøre Herrer og Damer, som hun underviser i Aflæsning fra Læberne. —

Den norske Stat har givet hende en Pension paa 1200 Kr. aarlig, ogsaa paa anden Maade har Staten anerkendt hendes Dygtighed og Indsigt. I 1885 valgtes hun som eneste Kvinde ind i den kgl. Skolelovskommission, hvis Arbejde har ledet til Vedtagelse af den nugældende Lands- og Byskolelov. Ligeledes var hun Medlem af det Udvvalg, der skulde overvære Professor Berquands Kursus for stammende, og endelig valgtes hun ind i Kommissionen, for Anvendelse af det Fond, der blev indsamlet i Anledning af Regeringsjubileet 1897, og som Kongen ønskede skulde anvendes til bedste for Vansføres Undervisning. Da hendes Skole ved Lovens Ikrafttrædelse 1883, blev Friskole for alle døve, vilde man i Stortinget sætte hendes Løn lavere end de mindelige Bestyreres, men Statsraad Bonnevie og andre fremragende Mænd i Stortinget holdt paa, at naar hun gjorde Mands Arbejde, skulde hun ogsaa have Mands Løn.

Fru Rosing har altid været en sand Kvindesagsven; selv om hun paa Grund af sin Livsvejning ikke altid har kunnet tage direkte Del i Arbejdet, saa har hun altid været paa den rette Side og været lydhør paa dette Omraade. Hun er Tilhænger af „samme Løn for samme Arbejde“, og da Lønsspørgsmaalet for Abnormskolens Lærere var til Behandling, søgte hun med Iver at læmpe paa det skrigende Misforhold mellem Lærernes og Lærerindernes Løn; og Lønningerne bærer da ogsaa Præg af hendes Arbejde for Sagen.

Hun sidder nu med sine 75 Aar i Bestyrelsen for Norsk Kvindesagsforening og er Suppleant i Landskvindestemmeretsforeningen. Sidste Sommer var hun Deltager i det nordiske Kvindemøde. Utrættelig og interesseret fulgte hun alle Forhandlingerne, deltog i Festlighederne og holdt Tale ved Slutningsfesten paa „Holmenkollen“.

Mange danske, for hvem hun gæstfrit har har aabnet sit Hjem, har glædet sig over hendes Friskhed og fordomsfri Syn paa Livet parret med dyb Religiositet. Maatte disse Linjer have magtet at fremstille det levende Men-

neske, der staar bag ved Navnet Hedeving Rosing.

Til alle „Dansk Kvindesamfund“s Kredse.

Det stunder nu snart mod Aarsmødet i Rønne, hvor vi skal drøfte de Fællesanliggender, der berører hver eneste Kreds. Da jeg paa Aarsmødet agter at stille et Forslag, der ligeledes angaar hver eneste Kreds, finder jeg det praktisk at gøre Bladets Læsere bekendt med dette Forslag, ligesom jeg ogsaa til hver Formand i Kredsen har sendt en Meddelelse derom, for at Sagen kan blive drøftet saa grundigt som muligt, før vi staar for Fællesmødets hastige Afgørelse.

Vi har her i Svendborg i en Række af Aar været saa heldige at have været repræsenterede i Fællesstyrelsen og har derved staaet i, om jeg saa maa sige, levende Forbindelse med Moderstammen. Nogle Aar, fra Fru Gundesens Fratrædelse, til jeg blev valgt, havde vi ingen Repræsentant, og vi fulgte det i særlig Grad, fordi vi var van til gennem vor Repræsentant at kende til Fællesarbejdet. Vi føler, at det er en mægtig Fordel baade indad og udadtil at have et Medlem siddende i Fællesstyrelsen, og vi tror, at ikke mindst de smaa Kredse vil hente Fordel deraf; vi tilskriver da en lille Del af Grunden til Kredsens jævnt stigende Vækst, at vi stadig har haft en Repræsentant i Fællesstyrelsen.

Nu er det min Agt at stille Forslag om, at hver Kreds — stor eller lille — skal have Ret til ud af Kredsen at vælge en Repræsentant til Medlem af Fællesstyrelsen, saa at denne kommer til at bestaa af lige saa mange Medlemmer, som vi har Kredse.

Jeg tænker mig, at hver Kreds afholder sin egen Repræsentants Rejsseudgifter, da disse ellers vil overskride Fælleskassens Evne. Til Gengæld for Fælleskassens formindskede Udgifter foreslaar jeg en Ændring af Fælleslovens § 3, saa at der fra hver Kreds ydes Fælleskassen f. Eks. 15 Øre i Stedet for 25 Øre for hvert Medlem.

Jeg har talt om Sagen med Bestyrelsesmedlemmer fra flere Kredse, og de har alle ment, det vilde være en god Reform om den gennemførtes. Jeg lægger saa hermed Sagen frem til Drøftelse før den store Afgørelsens Dag paa Bornholm.

Svendborg, den 17de Maj 1903.

Elonora Bondegaard.

Fra Uge til Uge.

Københavns kvindelige Gymnastikforening, hvis Formand er den bekendte dygtige Gymnastiklærerinde Louise Olsen, sender i Pinsen sit 1ste Hold til den store Idrætsfest i Stockholm og har forinden ladet dette Hold give nogle Opvisninger herhjemme under Løjtnant Budtz-Jørgensens blide og fine Kommando.

Det var en stor Fornøjelse at se de 16 unge, slanke Pigeskikkelser i fritstaaende Øvelser. Spring og Løb. At Øvelserne gik for sig med den størst mulige Hurtighed og Nøjagtighed, overraskede ikke; men noget ualmindeligt var det virkeligt at se saa megen Kraft og Styrke forenet med ægte kvindelig Lethed og Ynde. Vi er spændte paa, hvad man dommer om vore Gymnastikere i Gymnastikens Hjemland.

Dansk Kvindesamfund's Københavns Kreds afholdt den 23de Maj sit aarlige Fælles-

møde. Formanden, Anne Bruun, aflagde Beretning, der senere vil fremkomme i Bladet, hvorfor her blot i Forbigaaende skal noteres, at Foreningens Regnskab i Aar for første Gang i lang Tid balancerer. Ja endog har et ganske lille Overskud at fremvise.

Aftenen formede sig lovrigt til en Ovation for Anna Hjort, der trods sine nylig fyldte 70 Aar endnu staar som Foreningens trofaste Støtte; i 6 Aar har hun haft den vidtloftige indre Administration i sin Haand, og hendes aldrig trættede husmoderlige Omsorg skyldes det, at Nørregade 33 nu overalt har en udmærket Klang og er et kendt og meget søgt Samlingssted for talrige Virkekredse, ogsaa udenfor dsk. Kvindesf. Forsamlingen optog enstemmig Frk. Hjort som Æresmedlem, og et smukt udført Portræt af hende danner nu Pendant til det Billede af Kirstine Frederiksen, der forud prydede Forsamlingens Væg. Aftenen sluttede med en Fællesthe. der i al sin Beskedenhed dog havde et festligt Tilsnit, og som oplivede baade af Taler og af en munter Sang af Caroline Herding.

Dansk Kvindesamfund's praktiske Kursus i daglig Madlavning vil blive afholdt i Juli og Begyndelsen af August efter Skolekøkkensystemet, hvor Undervisningen ledes af en uddannet Skolekøkkelærerinde. Det er særlig beregnet paa Husmødre, og alt Arbejdet i Køkkenet udføres af Deltagerne selv, som ogsaa spiser den tilberedte Mad uden at betale særskilt for den. Bagværk, Syltetøj, alt henhørende til „Paalæg“ sælges til Produktionspriser. Under Indbegrebet „daglig Madlavning“ vil der blive lagt særlig Vægt paa Tilberedning af Frugt- og Grøntsager. Ved Forevisning og Forklaring gennemgaaes alt Arbejdet forud, ligesom der vil blive givet Vejledning i Husholdningsregnskab. Enkelte Foredrag over Næringsmiddellære vil blive afholdte. Lykkes det at skaffe de fornødne Midler dertil, er det Meningen allerede til Efteraaret at oprette lignende Kursus, der strækker sig over et længere Tidsrum med 1, 2 og 3 Gange ugentlig Undervisning til forskellige Tider paa Dagen og i forskellige Bydele.

Det er paatænkt i Dagene fra d. 28.—30. Juni her i Byen at afholde en Udstilling af Bannere og Faner, og det anbefales alle Foreninger og Institutioner, der er i Besiddelse af Bannere og Faner af enhver Art, velvilligt at udlåne disse til den nævnte Udstilling, for at denne kan blive saa righoldig og instruktiv som mulig.

Gothersgades Exercenterhus er af Krigsministeriet velvilligst stillet til Raadighed for Udstillingen, der ordnes under Ledelse af Museumsdirektør, Professor Pietro Krohn. Udstillingen vil, mod en lav Entré, blive let tilgængelig for det store Publikum; det eventuelle Overskud bliver anvendt i velgørende Øjemed.

Forslag til Program for Fællesmødet i Rønne Søndag den 9de og Mandag den 10de August 1903.

Lørdag Aften: Fællesstyrelsens Møde.

Søndag Kl. 4:

Møde med Foredrag i Almindingen.

Mandag Kl. 9:

Møde i Rønne.

Foreløbig Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning, derunder Beretning fra a. Kvinden og Samfundet. b. Husmodreforeningen samt fra Dansk Kvindesamfund's Repræsentanter. c. Dansk Kvinderaad.

- d. Kvindernes Bygning.
- f. Danske Kvinders Valgretsudvalg.
2. Beretninger fra Kredsen.
3. Regnskab og Overslag fremlægges henholdsvis til Godkendelse og Efterretning.
4. Forslag om Oprettelse af en Virksomhed: „Dansk Kvindesamfund's praktiske Kursus“.
- a. Haandgjerning.
- b. Husgerning.
5. Valg af Fællesstyrelse, Tilsynsmænd og Stedfortrædere.
6. Fastsættelse af Samlingsstedet for næste Møde.

Dansk Kvinderaad

afholdt sin aarlige Generalforsamling Tirsdag den 26. Maj i dets nye Lokaler, Store Kongsgade 92, 1. Der var mødt delegerede fra de fleste af de i D. K. R. repræsenterede Foreninger.

Protokollen fra foregaaende Møde oplæstes af Protokolføreren, Eline Hansen. Fru Salicath valgtes til Ordstyrer.

Sekretæren, Charlotte Norrie aflagde en prisværdig kortfattet Aarsberetning. Det internationale Forretningsudvalgs Møde her i Sommer omtaltes. D. K. R. havde dernæst afholdt 5 Møder foruden de ordinære Forretningsmøder. Paa det første havde man diskuteret Alkoholens Virkninger, og en Henvendelse til Kultusministeren om Undervisning i Skolerne om denne Sag havde faaet en velvillig Modtagelse.

Spørgsmaalet om Kvinders Agang til tekniske Skoler havde man ladet falde efter Samraad med særlig sagkyndige, bl. a. Professorinde Klein, da det i det hele viste sig overflødig og uheldigt at opstille noget „Krav“ derom. Spørgsmaalet var forøvrigt ikke rejst af D. K. R. selv. 4 nye Foreninger havde sluttet sig til D. K. R. nemlig: Sundhedsforeningen. Kunstfidsforeningen, Herberg for Hjemløse samt Foreningen til Understøttelse af ubemidlede Enker.

b) Kassereren, Professorinde Schmiegelow, oplæste Regnskabet, som har været trykt her i Bladet. —

c) Fru Norrie meddelte derefter, at Medlemmerne fremtidig vilde modtage Centralbureauets Budstikke „Hugin“, den vilde bringe Meddelelser fra D. K. R., Aftryk af Love, som havde øjeblikkelig Interesse o. a. l. Udenfor Dagsordenen lagde hun senere de delegerede paa Hjerte at virke for, at deres Foreninger holdt Bladet som et Bidrag til den ikke særlig velfyldte Kasse. Til Formand for Presseudvalgt valgtes Johanne Monrad.

Endelig omtaltes Forsøget med Salg af Haandarbejder i Amerika. Om det end kun var en Spire, haabede man med Grund, at den kunde vokse sig større, da man fra flere kompetente Sider, f. Eks. General Chistensen fra New York, var bleven indtrængende opfordret til at holde ud. Den bekendte Journalist Jacob A. Riis, havde ogsaa lovet at tage sig af Sagen. — Paa en Forespørgsel svarede der, at kun Centralbureauet, ikke D. K. R. heftede for de i Foretagendet anbragte Penge. —

Henni Forchammer, som til alles Beklagelse paa Grund af Sygdom havde frasagt sig Formandsposten, blev efter en kortvarig Diskussion enstemmig genvalgt, foreløbig for 1 Aar, Rester af det Tidsrum, hendes Valgperiode gjaldt. Professorinde Schmiegelow valgtes enstemmig til Næstformand, ligeledes Fru Norrie til Sekretær (Genvalg); til Kasserer valgtes Frk. K. S. Præstgaard; til

Pigen fra Unahi. *)

—o—

I gamle Dage boede der i Settsu's Land en Pige, til hvem to Ynglinger bejlede. Den ene — Mubara — var født i det nævnte Land, den anden — Chinu — kom fra Szume. De var begge af samme Alder, de lignede hinanden af Ansigt, Skikkelse og Vækst, og den Gang Pigen besluttede at give sit Ja til ham, som syntes at elske hende mest, saa hun i det samme, at de begge bar Kærlighed til hende med samme Inderlighed. Næppe var Dagens Lys svundet, før de begge kom for at bejle til hende, og sendte de hende Gaver, saa var disse ganske ens. Om ingen af dem kunde man sige, at han var ringere end den anden, og

Pigen følte sig efterhaanden syg i Hjertet. Havde de kun næret lunkne Hengivenhed for hende, skulde ingen af dem have faaet hendes Haand; men det var, fordi de begge Dag efter Dag og Maaned efter Maaned stod foran Hyttens Dør og viste deres Hjerters Varme paa ti Tusinde forskellige Maader, at Pigen tæredes hen af en delt Kærligheds Kval. Ingen af Elskernes Gaver blev modtagne, og dog kom de begge bestandig og stod der med Hænderne fulde. Men Pigen havde en Fader og en Moder, og de sagde til hende: „Bedrøveligt er det for os at skulle bære Byrden af Din usømmelige Opførsel, idet Du saaledes fra Maaned til Maaned og fra Aar til Aar, foraarsager andre Sorg.“ Hvis Du modtager den enes Bejlen, da vil — efter en liden Stund — den andens Kærlighed ophøre.“

Pigen svarede: „Dette var ogsaa min egen Tanke, men det, at begges Kærlighed er lige stor, har gjort mig helt syg om Hjertet. Ak! hvad skal jeg dog gøre?“ —

I de Dage boede Folk i Huse, der

stod paa Terrasser, som paa Pæle byggedes ud i Floden Jkuta. Pigens Forældre stævnedes nu de to Elskere hid og talte saaledes til dem: „Vort Barn tæres hen af en Kærlighed, der ved den lige Inderlighed af eders Elskov er bleven delt. Men i Dag agter vi, — hvad der end monne ske — at fæstne hendes Valg. Den ene af eder, har vist sin Hengivenhed ved at komme hid fra sit fjerne Hjem; den anden er vor Nabo, men hans Kærlighed er dyb som Havet. Eder begge skylder vi barmhjertig Hensyntagen.“

De to Ynglinge hørte disse Ord med andagtsfuld Glæde, og Faderen og Moderen vedblev: „Hvad vi har paa Hjerte at sige eder er dette: En Vandfugl flyder hist paa Floden. Spænd eders Buer, og den, der træffer den, skal vi have den Ære at give vor Datter til Ægte.“

„Vel!“ svarede Tvilling-Elskerne og spændte deres Buer; i samme Nu traf den ene Fuglens Hoved og den anden dens Hale, saa at ingen af dem kunde gøre Fordring paa at være den bedste Skytte. Syg af Kærlighed udraabte Pigen:

„Det er forbi! — Du Flod, som hastigt rinder, Skal fri min Sjæl fra lang og kvalfuld Strid. Mænd kalder Settsu's Strøm for Livsens Vande — Se, dine Bølger vorder Pigens Grav.“

Og med disse Ord styrtede hun sig i Floden fra Terrassen, som hang ud over Vandet.

Medens nu Faderen og Moderen, vanvittigt af Sorg, vred Hænderne under høje Skrig, dukkede de to Ynglinge ned i Strømmen. Den ene fik fat i Pigens Fod, den anden i hendes Haand, men alle tre gik tilbunds i Floden og omkom. Hvor stor var ikke Faderens og Moderens Sorg, da de under Taarer og Veklager løftede deres Datters Legeme op af Vandet og beredte sig til at begrave hende. De to Ynglinges Forældre kom ogsaa til Stede og grov Grave til deres Sønner ved Siden af Pigens Hvilested. Men den unge Mands Fader og Moder, der boede i Pigens Hjemland, rejste et Skrig herover og sagde: „At han, som hører til dette Land, skal

*) Af Samlingen: „Yamati Monogatari“ fra det 10de Aarhundrede. Oversat fra gammelt Japansk af Prof. Chamberlain.